

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA(129) TÈXTEL (46) ELS DOMINGO (3)

(Continuació)

El tercer fill de Fills de Domènec Domingo, Domènec Miralda i Soler tenia un origen més humil. El seu pare, Jaume Miralda i Cortés, era teixidor i militava en el republicanisme federal. El 1869 era un dels dirigents del Cercle Republicà Democràtic Federal de Terrassa, i el 1884 presidia el Comitè

Textil Lanera, S. A.

PUERTA NUEVA, 34
TELÉFONO. 1324

TARRASA

Federal Pactista. Domènec Miralda, però, no heretà la ideologia paterna, sinó que compartí la dels seus socis i cunyats. A les eleccions del febrer de 1920 Miralda formà part de la candidatura salista, que s'enfrontà a la republicana.

Aquesta última en resultà clarament

guanyadora. L'únic districte en què van vèncer els salistes fou el quart, i Miralda, que s'hi presentava, va sortir-ne elegit. La Dictadura de Primo de Rivera va dissoldre l'octubre de 1923 tot el consistori, i Miralda també fou cessat. Restà fora de la política municipal, però no fora de la política, ja que llavors ocupà els càrrecs de tresorer i secretari en la Unió Patriòtica Local, el partit creat per donar suport a Primo de Rivera. Domènec Miralda va ser el pare de la bibliotecària Maria Miralda i Domingo.

Fills de Domènec Domingo segueix una evolució ascendent fins a l'esclat de la Guerra Civil. Passa de tenir 13 telers a tenir-ne 25 el 1936. En aquest període compra a Humet i Marimon per 60.000 ptes. tres cases al carrer Nou, núm 19, 21 i 23. També la filatura registra canvis a finals de 1925. Els quatre socis de l'empresa, Francesc Soler, Domènec Miralda, Pere Domingo, Margarit i Elvira Pi Vinyals, vídua de Josep Bugunyà, decideixen dissoldre la societat que des de 1920 girava sota la raó social **Domingo i Cia**, per raó que el seu deute a Fills de Domènec Domingo superava el capital social. A partir d'ara la filatura serà propietat únicament dels fills de Pere Domingo, els tres germans Miquel, Josep i Jaume Domingo Figueras, si bé només el primer d'ells, en Miquel, en serà el titular. El segon dels germans Domingo Figueras, en Josep, és qui mantindrà la inseparable vinculació de la nissaga Domingo a la política i també a la seva constant ideologia autoritària. El 10 d'octubre de 1942, Josep Domingo serà nomenat membre de la Junta Gestora de l'Ajuntament de Terrassa i exercirà durant tres anys el càrrec de tinent d'alcalde de Governació.

L'abril de 1934, Fills de Domènec Domingo traslladen el despatx i el magatzem del carrer del Nord núm. 14, al de Portal Nou, 4, al costat de la fàbrica. Abans del local del carrer del Nord, que van utilitzar una dotzena d'anys, els Domingo tenien el magatzem i despatx en el número 2 del carrer de Sant Jaume. Anteriorment a aquests dos locals, els Domingo ocupaven a finals del segle XX i principis del XX l'edifici del carrer de Puigrovell, 20, cantonada amb el carrer del Racó, el mateix que fa pocs anys va ser assallat per "skupes" fins que es va enderrocar o es va deixar una magnòlia i una palmera en el centre del solar.

La Guerra Civil, a més a més del pas de Soler per la presó, ja hem vist que va afectar cruelment les famílies Domingo i Soler. D'altra banda, l'empresa, amb 43 treballadors, seguint la pauta general, va ser primer controlada i després col·lectivitzada. De Comitè de Control en formà part pels tècnics Jacint Soler i Domingo i pels administratius, el comptable Rafael Roig i Oller. Aquest últim, quan va plegar de l'empresa el maig de 1937, va ser substituït per Emília Miralda i Domingo. Com a interventor de la Generalitat a l'empresa fou nomenat Josep Padrós i Claverol.

Rafael Roig havia entrat a treballar a la casa Domingo el 1920 amb 18 anys.

El 1926 n'era ja el primer comptable i l'any següent, amb 25 anys, l'edat mínima exigida, era nomenat apoderat de l'empresa. Roig fou directiu del Casino del Comerç i del Centre Excursionista, i presidí, el bienni de 1933-34, l'Associació d'Exalumnes de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis. Durant la guerra va fer classes a l'Escola Tècnica Mercantil que utilitzava les aules de l'Escola Municipal de la Llar. A la postguerra entrà de professor a l'Escola d'Arts i Oficis i es dedicà a la docència. El maig de 1933 fou objecte d'un emotiu homenatge per part dels seus exalumnes. Morí el 3 de juliol de 1991 a l'edat de 88 anys.

Amb l'entrada de l'exèrcit nacional a Terrassa el gener de 1939 els propietaris de les indústries, entre els quals hi havia la família Domingo, recuperen el control de les seves empreses. Uns anys després, però,

quan l'escassetat general de productes acabats donava bones expectatives al sector, i per raons que se'ns escapen, els propietaris de Fills de Domènec Domingo decideixen traspasar la indústria. El setembre de 1946, l'empresa, que comptava llavors amb una trentena de treballadors, tramet una circular en la qual notifica la fi de les seves activitats, que passen a dependre de la societat **Tèxtil Lanera, S.A.** amb accionistes desvinculats de Terrassa, que van allargar la vida de la indústria una vintena d'anys més.

M. Domingo Pons